

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 95.193 van 8 mei 2001
in de zaak A. 98.913/XII-2893.**

GEMEENTERAADSVERKIEZING VAN 8 OKTOBER 2000 TE WESTERLO.

In zake : Johan ENGELEN,
wonende te WESTERLO,
Schoolstraat 56

belanghebbende partijen :

- I. 1. Guy VAN HIRTUM,
2. Maria MERTENS,
3. René VERACHTERT,
4. Roger VRINDTS,
5. Louis THYS,
6. Marjan DE GROOT,
7. Joannes MICHIELS,
die woonplaats kiezen bij
advocaten D. D'HOOGHE en M. GELDERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
H. Wafelaertsstraat 47-51, bus 1
- II. Frans DE COCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. LACHAERT,
kantoor houdende te MERELBEKE,
Hundelgemsesteenweg 166, bus 5-6.

D E R A A D V A N S T A T E , X I I e K A M E R ,

Gezien het beroep dat Johan ENGELEN op 29 december 2000 heeft ingesteld tegen de beslissing van 15 december 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen waarbij zijn bezwaar strekkende tot de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid van zeven verkozenen van lijst nr. 7 en één verkozene van lijst nr. 11, behaald tijdens de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Westerlo, wordt verworpen;

Gelet op het bericht voorgeschreven in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit van 15 juli 1956 tot regeling van de rechtspleging voor de

afdeling administratie van de Raad van State, in geval van beroep als bedoeld bij artikel 76bis van de gemeentekieswet;

Gezien het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord die Guy VAN HIRTUM, Maria MERTENS, René VERACHTERT, Roger VRINDTS, Louis THYS, Marjan DE GROOT, Joannes MICHIELS en Frans DE COCK als belanghebbende partijen hebben gediend;

Gezien het verslag opgesteld door adjunct-auditeur H. COLIN;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 13 maart 2001;

Gelet op de kennisgeving aan partijen van de beschikking tot vaststelling en van het auditoraatsverslag;

Gehoord het verslag van staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, van advocaat M. GELDERS, die verschijnt voor de eerste zeven belanghebbende partijen, en van advocaat P. LACHAERT, die verschijnt voor de achtste belanghebbende partij;

Gehoord adjunct-auditeur H. COLIN, daartoe gemachtigd bij beslissing van de auditeur-generaal van 5 oktober 2000, in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker bij de gemeenteraadsverkiezing van 8 oktober 2000 te Westerlo aange-
wezen is als tweede opvolger voor lijst nr. 14; dat hij
op 16 november 2000 aan de bestendige deputatie van de
provincieraad van Antwerpen vraagt Guy VAN HIRTUM,
Maria MERTENS, René VERACHTERT, Roger VRINDTS, Louis
THYS, Marjan DE GROOT en Joannes MICHIELS, verkozen op
lijst nr. 7, en Frans De COCK, verkozen op lijst
nr. 11, van hun mandaat van gemeenteraadslid vervallen
te verklaren; dat de bestendige deputatie het bezwaar
op 15 december 2000 verwerpt;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel
afleidt uit de schending van artikel 3, §§ 1 en 2, en
artikel 6, §§ 1, 2 en 4, van de wet van 7 juli 1994
betreffende de beperking en de controle van de
verkiezingsuitgaven voor de verkiezing van de
provincieraden, de gemeenteraden en de districtsraden
en voor de rechtstreekse verkiezing van de raden voor
maatschappelijk welzijn; dat verzoeker in zeven onder-
delen betoogt dat de uitgaven voor de verkiezings-
propaganda van de lijst nr. 7, Guy VAN HIRTUM, Maria
MERTENS, Roger VRINDTS, Louis THYS, Marjan DE GROOT en
lijst nr. 11 het toegelaten maximum te boven gaan;

Overwegende dat luidens artikel 3, §§ 1 en
2, van de voormelde wet de uitgaven en de financiële
verbintenissen voor de verkiezingspropaganda van de
lijsten en van de individuele kandidaten een welbepaald
maximum niet mogen te boven gaan; dat te Westerlo dit
maximum voor de lijsten 696.070 frank en voor de
individuele kandidaten 52.206 frank bedraagt; dat het
artikel 6, § 1, bepaalt dat als uitgaven voor
verkiezingspropaganda worden beschouwd alle uitgaven en
financiële verbintenissen voor mondelinge,
schriftelijke, auditieve en visuele boodschappen die
erop gericht zijn het resultaat van een politieke
partij en van haar kandidaten gunstig te beïnvloeden en

die verricht worden tijdens een periode van drie maanden vóór de verkiezingen; dat naar eis van artikel 6, § 4, de uitgaven en financiële verbintenissen moeten verrekend worden tegen de geldende marktprijzen;

Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel aanvoert dat de aangifte van de uitgaven van lijst nr. 7 ten onrechte geen melding maakt van het gebruik van een wagen van Belgacom en van een bestelwagen van Patrick Michiels Betonwerken, dat de wagens gebruikt zijn voor het vervoeren van propaganda-materiaal en propagandisten en dat de kostprijs van het gebruik geraamd kan worden op 38.445, respectievelijk 52.116 frank;

Overwegende dat verzoeker voor het gebruik van de Belgacom-wagen voor verkiezingsdoeleinden verwijst naar een foto en getuigenverklaringen; dat de foto een Belgacom-voertuig laat zien dat geparkeerd staat in de buurt van twee andere voertuigen met verkiezingsaffiches; dat dit op zichzelf onvoldoende is om te besluiten dat ook de Belgacom-wagen voor verkiezingsdoeleinden is gebruikt; dat voorts het voertuig in de getuigenverklaringen niet ter sprake komt;

Overwegende dat verzoeker ook voor het gebruik van de bestelwagen van Patrick Michiels Betonwerken voor verkiezingsdoeleinden verwijst naar een foto en getuigenverklaringen; dat de foto aantoonst dat de in het onderdeel bedoelde bestelwagen effectief voor verkiezingsdoeleinden is gebruikt, namelijk voor het vervoer van houten borden en palen; dat daarentegen de getuigenverklaringen niet op die bestelwagen betrokken kunnen worden; dat in de gegeven omstandigheden het gebruik van de in het onderdeel bedoelde bestelwagen voor het transport van propagandamateriaal alleen bewezen is op de dag waarop hij gefotografeerd is

geworden; dat op basis van de prijs die verzoeker zelf opgeeft het bedrag van de lijstuitgaven voor het gebruik van de bestelwagen op die dag met 2.482 frank zou dienen verhoogd tot 620.165 frank, hetgeen nog altijd ruim beneden het toegelaten maximum is;

Overwegende dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat een tweede onderdeel bekritiseert dat Guy VAN HIRTUM in de aangifte van zijn verkiezingsuitgaven naliet aan te geven : het editoriaal in Westel Info van 1 oktober 2000, een brief van 2 oktober 2000 vanwege de gemeente aan 65-jarigen en een brief van 1 augustus 2000 van de gemeente aan de nieuwe inwoners met betrekking tot een ontvangst op het gemeentehuis;

Overwegende dat verzoeker het betreffende editoriaal een "partijpropagandistische" waarde toedicht omdat het onder meer vermeldt dat het gemeentebestuur de voorbije zes jaar hard en goed gewerkt heeft en dat het werk niet af is; dat luidens de memorie van antwoord van Guy VAN HIRTUM e.a. onder het "gemeentebestuur" tevens de hele gemeenteraad moet worden begrepen; dat dit steun vindt in artikel 1 van de nieuwe gemeentewet; dat hoe dan ook het editoriaal binnen de grenzen van de vereiste neutraliteit en objectiviteit blijft, althans die grenzen niet zodanig overschrijdt dat het, zoals verzoeker meent, een "politiek gekleurde" boodschap wordt als bedoeld in artikel 6, § 1, van de wet van 7 juli 1994; dat de betreffende uitgave niet in rekening moest worden gebracht;

Overwegende dat de in het onderdeel bedoelde brief van 2 oktober 2000 van de gemeente de aandacht vestigt "op het belang van griepvaccinatie voor mensen die dit jaar 65 jaar zijn geworden"; dat vooral de

handtekening van de burgemeester onderaan de brief een doorn in het oog van verzoeker is; dat verzoeker evenwel kennelijk artikel 109 van de nieuwe gemeentewet over het hoofd ziet; dat luidens het artikel de briefwisseling van de gemeente ondertekend wordt door de burgemeester; dat de brief geen verkiezingspropaganda behelst;

Overwegende dat verzoeker het schrijven van 1 augustus 2000 waarmee de nieuwe inwoners onder meer voor een receptie worden uitgenodigd, verwijt enerzijds dat het door de burgemeester is ondertekend en anderzijds dat het niet meer, zoals de brief van vorig jaar, verwijst naar de bevoegde ambtenaren, waardoor "de neutraliteit verloren is gegaan"; dat het schrijven dat verzoeker ter staving voorbrengt evenwel niet een afschrift is van een schrijven aan de nieuwe inwoners, maar van een brief "aan de leden van het vast bureau van het O.C.M.W.", waarmee zij op hun beurt op de receptie worden uitgenodigd; dat de feitelijke grondslag van de klacht onvoldoende vaststaat;

Overwegende dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat in een derde onderdeel wordt betoogd dat Maria MERTENS ten onrechte heeft nagelaten enerzijds het gebruik van een landrover, een bestelwagen en een autobus tegen de gangbare marktprijs aan te geven en anderzijds aangifte te doen van één pagina van de extra-editie van Westel Info over elektronisch stemmen;

Overwegende dat de landrover en de autobus volgens de bestreden beslissing van de bestendige deputatie persoonlijke wagens zijn waarvoor geen aangifte diende te gebeuren; dat verzoeker daar niets tegen inbrengt; dat gelet op artikel 6, § 2, 1°, van de wet van 7 juli 1994 het gebruik van een persoonlijk

voertuig niet als een uitgave voor verkiezingspropaganda wordt beschouwd; dat het in dit licht niet ter zake doet wat normaal de gangbare marktprijs voor het gebruik zou zijn geweest;

Overwegende dat Maria MERTENS voor het gebruik van de bestelwagen 1.000 frank aangaf; dat de bestelwagen gehuurd is enerzijds op 23 september 2000 door Maria MERTENS alleen en anderzijds, naar blijkt uit de aangiftes van de verkiezingsuitgaven van de betrokken kandidaten, van 24 september tot 8 oktober 2000 door Maria MERTENS, Harry PLETTINX, Augustinus EYCKMANS en Cornelia JACOBS gezamenlijk; dat tegen de marktprijs die verzoeker vooropstelt het gebruik van de bestelwagen gedurende die zestien dagen moet worden getaxeerd op 39.707 frank, waarvan 11.788 frank aan Maria MERTENS dient te worden toegerekend; dat aldus volgens de visie van verzoeker Maria MERTENS 10.788 frank te weinig aangaf; dat, aangezien de uitgaven voor haar individuele verkiezingspropaganda maar 14.210 frank beliepen, een verhoging ervan met 10.788 frank niet tot gevolg zou hebben dat het toegelaten plafond wordt overschreden;

Overwegende dat op 20 september 2000 een extra-editie van Westel Info werd bedeed; dat het blad louter informatie bevatte over hoe elektronisch gestemd moet worden en over de oefensessies waartoe het college van burgemeester en schepenen ter zake had beslist; dat niet wordt betwist dat Maria MERTENS schepen van informatie is; dat het enkele feit dat zij onderaan de eerste bladzijde de verantwoordelijke schepen wordt genoemd niet toelaat het informatieblad als verkiezingspropaganda te bestempelen;

Overwegende dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat een vierde onderdeel Roger VRINDTS verwijt nagelaten te hebben om hout afkomstig van n.v. DAF Trucks Vlaanderen tegen de gangbare marktprijs of 18.000 frank aan te geven; dat verzoeker inzonderheid het verweer betwist dat het gebruikte hout afvalhout is dat door de n.v. DAF Trucks aan haar personeelsvereniging wordt gegeven, die het gratis ter beschikking stelt; dat hij dat verweer "ongeloofwaardig" noemt;

Overwegende dat het verweer wordt gestaafd door een verklaring van DAF Assen - Cabinefabriek Westerlo waaruit blijkt dat door het gratis ter beschikking stellen van het afvalhout "een besparing gerealiseerd wordt van 1500 BEF/ton, welke wij anders aan de verwerker betalen"; dat het integendeel de door verzoeker voorgehouden marktprijs van het hout is die door niets bewezen wordt; dat niet afdoende wordt aangetoond dat voor het bedoelde hout een uitgave moest worden aangegeven; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat luidens een vijfde onderdeel Louis THYS verzuimd heeft het gebruik van een bestand van oud-leerlingen van de Sint-Lambertusscholen tegen de gangbare marktprijs, te ramen op 75.000 frank, aan te geven;

Overwegende dat Louis THYS aan oud-leerlingen van de Sint-Lambertusscholen een verkiezingsbrief heeft bezorgd; dat, anders dan verzoeker meent, uit de brief geenszins zomaar kan worden opgemaakt of afgeleid "dat de heer L. Thys gebruik heeft gemaakt (van) een bestand van oud-leerlingen van de Sint-Lambertusscholen"; dat zulks in de memorie van antwoord van Guy VAN HIRTUM e.a. ook formeel wordt betwist; dat het bovendien volkomen onduidelijk is waarop verzoeker het bedrag van 75.000 frank steunt dat voor het gebruik in rekening zou moeten worden gebracht; dat het aange-

klaagde verzuim niet bewezen is; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat volgens een zesde onderdeel Marjan DE GROOT geen marktconforme bedragen heeft aangegeven voor het gebruik van een Volkswagen en een Mercedes Sprinter en zelfs zonder meer naliet de kostprijs van gebruikte affiches te vermelden;

Overwegende dat Marjan DE GROOT voor de huur van een dertien jaar oude Volkswagen Transporter, van 1 september tot en met 8 oktober 2000, 8.000 frank heeft betaald en aangegeven; dat verzoeker op grond van een prijslijst van autoverhuurbedrijf Dockx meent dat de gangbare marktprijs op 53.724 frank moet geraamd; dat dit niet wordt bijgetreden; dat immers verzoeker de BTW blijkbaar dubbel rekent; dat hij tevens over het hoofd ziet dat gelet op de duur van de huur niet de gewone prijzen van toepassing zijn, maar speciale "maandprijzen" waarover de voorgebrachte prijslijst geen informatie geeft; dat hij ook in gebreke blijft de stelling, in de bestreden beslissing, te ontkrachten dat de aangevoerde tarieven alleen richtinggevend kunnen zijn voor recente wagens; dat hij weliswaar opmerkt dat de verstrekte tarieven voor àlle verhuurde wagens, zonder onderscheid, gelden, maar die opmerking alleen relevant is mocht het verhuurbedrijf effectief ook oude wagens verhuren; dat daarover niets geweten is; dat verzoeker niet genoegzaam aantoonst dat, in acht genomen de specifieke omstandigheden van de zaak, het aangegeven bedrag van 8.000 frank geen redelijke, commercieel verantwoorde huurprijs was;

Overwegende dat Marjan DE GROOT tevens gedurende twee dagen, op 7 en 8 oktober 2000, een Mercedes Sprinter heeft gehuurd, voor het gebruik waarvan zij 2.000 frank heeft betaald en aangegeven; dat verzoeker beweert dat de wagen gedurende drie weken

is gebruikt, maar daar zelfs niet een begin van bewijs van bijbrengt; dat Marjan DE GROOT slechts 16.000 frank verkiezingsuitgaven aangaf; dat, zelfs al zou met verzoeker worden aangenomen dat zij voor de huur van de Mercedes gedurende twee dagen een bedrag van 4.963 frank moest hebben aangegeven, zij dan nog ruim beneden het toegelaten maximum zou blijven;

Overwegende met betrekking tot de vaststelling van verzoeker dat het gebruik van affiches niet in de aangifte van Marjan DE GROOT wordt verantwoord, dat de betreffende uitgaven zoals voor de zesentwintig andere kandidaten in de uitgavenstaat van haar lijst zijn aangegeven; dat, voorts, verzoeker niet toelicht, laat staan aannemelijk maakt waarom datgene wat hij kennelijk wel voor die anderen toelaatbaar acht, niet ook voor Marjan DE GROOT zou mogen;

Overwegende dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat een zevende onderdeel lijst nr. 11 verwijt slechts 24.010 frank te hebben aangegeven voor de huur van een aantal bedrijfswagens, terwijl de gangbare marktprijs op 85.458 frank moet worden geraamd, nog afgezien van de kosten voor onder meer brandstof en verzekering;

Overwegende dat blijkens haar aangifte lijst nr. 11 met de uitgaven voor verkiezingspropaganda 122.030 frank beneden het toegelaten maximum is gebleven; dat ook indien het bedrag van de verkiezingsuitgaven met 61.448 frank wordt verhoogd, zoals verzoeker wenst, het maximum niet overschreden zou worden; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat het eerste middel in al zijn onderdelen ongegrond is;

Overwegende dat een tweede middel is afgeleid uit de miskenning van artikel 7, § 1, 1°, van de wet van 7 juli 1994; dat het middel zes onderdelen behelst;

Overwegende dat luidens artikel 7, § 1, 1°, van de wet van 7 juli 1994 de politieke partijen, de lijsten, de kandidaten en derden die voor hen propaganda wensen te maken, tijdens de drie maanden die aan de datum van de gemeenteraadsverkiezingen voorafgaan geen geschenken of gadgets mogen verkopen of verspreiden;

Overwegende dat in een eerste onderdeel wordt gesteld dat Frans DE COCK tijdens zijn campagne de verenigingen van Westerlo een geschenk heeft aangeboden, meer bepaald het aankondigen van een bezoek aan het Vlaams Parlement, het organiseren van twee bezoeken en het aanbieden van drank;

Overwegende dat het gewraakte aanbod volgens verzoeker zelf gebeurde bij brieven die in mei 2000 werden verstuurd, hetzij méér dan drie maanden vóór 8 oktober 2000; dat het aanbod, dat Frans DE COCK blijkbaar deed in zijn hoedanigheid van Vlaams volksvertegenwoordiger, niet meer dan een uitnodiging behelsde om het Vlaams Parlement te bezoeken; dat, weer blijkens de eigen informatie van verzoeker, "het bezoek, de gids en het drankje op het einde van het bezoek gratis zijn en worden aangeboden door het Vlaams Parlement"; dat bezwaarlijk zou kunnen worden aangenomen dat het Vlaams Parlement ter zake is opgetreden als een derde die propaganda wenste te maken voor Frans DE COCK of zijn partij; dat de uitnodigingen noch de bezoeken en het drankje een schending van de in het middel aangevoerde bepaling inhouden; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat volgens het tweede onderdeel Guy VAN HIRTUM aan de nieuwe inwoners van de gemeente een geschenk heeft gegeven, te weten het aanbieden van een receptie op 11 september 2000 en het aankondigen daarvan;

Overwegende dat, zoals verzoeker zelf aangeeft, het initiatief van de gemeente om de nieuwe inwoners voor een voorstelling van de gemeente en een receptie uit te nodigen, een periodiek gebeuren is; dat geen gegeven ervan doet blijken dat ter gelegenheid van de door verzoeker bekritiseerde uitnodiging voor, en ontvangst op, 11 september 2000 propaganda is gevoerd; dat er geen sprake is van een kiesgeschenk; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat luidens een derde onderdeel Joannes MICHIELS in zijn propaganda uitgebreid gebruik heeft gemaakt van gadgets, meer bepaald van een geplastificeerde kalender van KVC Westerlo, die in eerste afdeling speelt;

Overwegende dat het onderdeel een rechthoekig kaartje van 8,5 op 5,5 cm viseert, waarop langs de ene kant Joannes Michiels, schepen van sport, zich aandient "als uw man, ook na 8 oktober als jij hem uw stem geeft op nr. 26 van de CVP lijst-Westerlo" en langs de andere kant de data van de heen- en terugmatchen van KVC Westerlo, seizoen 2000-2001, worden vermeld; dat het geven van verkiezingsinformatie niet als het verspreiden van een geschenk of een gadget te beschouwen is; dat dit ook geldt voor het geven van het middel of vehikel waarmee die informatie wordt overgebracht, op voorwaarde weliswaar dat het middel niet wezenlijk méér is, of zelfs iets anders, dan een informatiedrager; dat te dezen het voetbalkalendertje op de ommezijde van de verkiezingsboodschap van Joannes

MICHIELS voorkomt verwaarloosbare bladvulling te zijn, die overigens niet eens zonder elk verband lijkt met de hoedanigheid van schepen van sport van de betrokkene; dat het niet van aard is het kaartje te transformeren in een geschenk of gadget; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat in een vierde, vijfde en zesde onderdeel wordt aangevoerd dat ook Augustinus EYCKMANS, Cornelia JACOPS en Jozef POTIAU uitgebreid gadgets hebben gebruikt, namelijk respectievelijk een kalender van voetbalclub KFC Heultje, een kalender van de schoolvakanties en een ballon in de kleuren van de partij, met de vermelding "HOTDOG JEF"; dat nader wordt uiteengezet dat de betrokkenen weliswaar niet verkozen zijn, maar dat de tekortkomingen aan de betrokken lijstaanvoerders moeten worden aangerekend;

Overwegende dat de betwiste kalenders voorkomen op de ommezijde van een kaartje dat uitsluitend reclame maakt voor August EYCKMANS, respectievelijk Cornelia JACOPS; dat de blauwe ballon alleen het gele opschrift "HOTDOG JEF" draagt; dat, in zoverre het al om verboden verkiezingspropaganda gaat, het in elk geval propaganda betreft die louter met de persoon van de betrokkenen verband houdt; dat, aangezien de beweerde overtredingen aldus niet begaan zijn in het voordeel van de lijst als geheel, er geen reden is om in te gaan op de vraag van verzoeker ze aan de respectieve lijsttrekkers aan te rekenen; dat de onderdelen ongegrond zijn;

Overwegende dat het tweede middel ongegrond is;

Overwegende dat een derde middel de schending aanvoert van artikel 13 van de wet van 7 juli 1994; dat onder verwijzing naar het eerste, derde,

vierde, vijfde, zesde en zevende onderdeel van het eerste middel wordt toegelicht dat de bedragen die volgens die onderdelen ten onrechte niet zijn aangegeven voor wagens, hout en een bestand van oud-leerlingen gelijk te stellen zijn met een verboden gift;

Overwegende dat de besproken vordering er toe strekt een aantal verkozenen van hun mandaat van gemeenteraadslid vervallen te doen verklaren op grond van artikel 74bis, § 2, van de gemeentekieswet; dat luidens die bepaling de vervallenverklaring kan worden uitgesproken ingeval van niet naleving van artikel 3, §§ 1 en 2, of artikel 7 van de wet van 7 juli 1994, of van artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet; dat in de bepaling geen sprake is van het artikel 13 van de wet van 7 juli 1994; dat de gebeurlijke overtreding van het artikel 13 geen grond oplevert tot vervallenverklaring; dat het derde middel verworpen wordt;

Overwegende dat een vierde middel is gesteund op de schending van artikel 7, § 1, 5°, van de wet van 7 juli 1994; dat verzoeker in vijf onderdelen toelicht dat de bepaling overtreden is door Maria MERTENS, René VERACHTERT, Roger VRINDTS, Marjan DE GROOT en lijst nr. 11;

Overwegende dat artikel 7, § 1, 5°, van de wet van 7 juli 1994 voorschrijft dat tijdens de drie maanden die aan de datum van de gemeenteraadsverkiezingen voorafgaan de politieke partijen, de lijsten en de kandidaten, evenals derden die voor hen propaganda wensen te maken, geen gebruik mogen maken "van niet commerciële reclameborden of affiches groter dan 4m²";

Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat Maria MERTENS op 23 september 2000 een

lichte vrachtwagen heeft gebruikt waarop, schuin tegen mekaar, twee reclameborden waren geplaatst met verkiezingsaffiches; dat, blijkens een door verzoeker bijgebracht "deskundig verslag", elk van de borden minstens 6,50 m² groot was; dat daar niet van af doet het feit dat van ieder bord slechts een oppervlakte van 3,84 m² met affiches beplakt was; dat het gebruik van de borden in strijd is met het formeel verbod van het in het middel aangevoerde voorschrift;

Overwegende dat volgens de memorie van antwoord van Guy VAN HIRTUM e.a. de borden gedurende slechts zes uur zijn opgesteld geworden, van 8 à 9 uur tot 14 uur; dat immers, aldus de memorie van antwoord, de wagen op verzoek van de lijstaanvoerder "onmiddellijk uit het verkeer werd weggenomen omwille van de twijfel die bestond over de toegelaten grootte van de constructie op de wagen"; dat verzoeker weliswaar meent dat de borden pas 's avonds zijn verwijderd, maar daarvoor alleen steunt op een getuigenverklaring die niet overtuigend is; dat de getuige immers ook meent het voertuig met de constructie "meermaals" te hebben gezien in de periode van 17 september tot en met 8 oktober 2000, wat blijkbaar zelfs verzoeker niet gelooft; dat besloten moet worden dat het wederrechtelijk gebruik van de twee borden door toedoen van de lijstaanvoerder reeds na zes uur werd beëindigd;

Overwegende dat bij de totstandkoming van de wet van 7 juli 1994 er op gewezen is dat zij met gezond verstand en niet pietepeuterig toegepast moet worden; dat daarmee onverzoenbaar is de blinde toepassing van de sanctie van de vervallenverklaring op elke overtreding van de bedoelde artikelen, zonder enig onderscheid en zonder bijvoorbeeld oog te hebben voor de eventuele inkeer waardoor de overtreding bijna nog in de kiem is gesmoord; dat het in dit licht, en in strijd met wat verzoeker beweert, niet zonder meer

"irrelevant" is dat de constructie maar zes uur opgesteld stond; dat de precieze omstandigheden van de zaak in acht genomen, de overtreding van artikel 7, § 1, 5°, van de wet van 7 juli 1994 zo futiel is dat de vervallenverklaring van Maria MERTENS van het mandaat van gemeenteraadslid buiten elke verhouding ermee zou zijn; dat het onderdeel verworpen wordt;

Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat René VERACHTERT volgens verzoeker een drager van verkiezingspropaganda heeft gebruikt, namelijk een wagen, die de maximale grootte van 4 m² overschrijdt; dat verzoeker de bestendige deputatie verwijt op het betreffende bezwaar niet te zijn ingegaan; dat hij het bezwaar voor haar evenwel ook niet heeft opgeworpen, ofschoon hij dat beslist had gekund; dat het bezwaar niet voor het eerst in graad van beroep kan worden aangevoerd; dat het niet ontvankelijk is;

Overwegende, wat het derde onderdeel betreft, dat op een Volkswagen-bestelauto een paar verkiezingsaffiches van Roger VRINDTS werden gekleefd; dat verzoeker de oppervlakte van één volledige zijkant van de bestelauto op 5 m² becijfert, van de voor- en achterkant elk op 2,50 m² en van de gehele bestelwagen, met uitzondering van de onder- en de bovenkant, op 15 m²; dat hij hieruit besluit tot de overtreding van het meervernoemde artikel 7, § 1, 5°;

Overwegende dat onder het in artikel 7, § 1, 5°, van de wet van 7 juli 1994 bedoelde "bord" voor niet-commerciële reclame begrepen moet worden, conform zijn spraakgebruikelijke betekenis, een stuk hard materiaal, al dan niet met een opschrift; dat de afwezigheid van een opschrift niet determinerend is voor het bestaan van een bord, net zo min als de aanwezigheid van een opschrift noodzakelijk het bestaan van een bord impliceert of veronderstelt; dat immers

een opschrift evenzeer op iets anders dan op een bord kan worden aangebracht; dat er slechts sprake is van een bord wanneer het ook zonder opschrift als zodanig kan worden herkend;

Overwegende dat de verkiezingsaffiches voor Roger VRINDTS rechtstreeks op de kant van een bestelwagen zijn geplakt; dat zonder de affiches de bestelwagen niet als een bord kan worden geïdentificeerd; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende, wat het vierde onderdeel betreft, dat Marjan DE GROOT in de laadbak van een bestelauto een houten constructie heeft aangebracht, bestaande hoofdzakelijk uit twee panelen die schuin met de rug tegen mekaar zijn geplaatst en een soort van dak vormen; dat de schuine panelen elk een oppervlakte van 2,88 m² hebben; dat zij hiermee de grens die het artikel 7, § 1, 5°, stelt niet te buiten gaan; dat, om te staven dat die grens toch overschreden is, verzoeker de oppervlakte van de twee panelen samentelt én verwijst naar "de oppervlakte van het geheel 'bestelwagen met bijhorende houten constructie'", namelijk 19,70 m²; dat de zienswijze van verzoeker niet wordt bijgetreden; dat de foto's die van de constructie worden voorgelegd niet toelaten de twee schuine zijden van het dak als één enkel bord te beschouwen; dat het evenmin opgaat de bestelwagen zelf zonder meer een bord te noemen; dat het onderdeel ongegrond is;

Overwegende dat een vijfde onderdeel gericht is tegen de verkiezingsreclame voor lijst 11 op een vrachtwagen en op twee bestelwagens; dat in de zes meter lange laadbak van de vrachtwagen vier borden waren geplaatst, twee borden voorin en, met een tussenafstand van een meter, twee achterin, telkens met de rug naar mekaar; dat elk van de borden kleiner is dan 3 m²; dat verzoeker tevergeefs er op wijst dat de

"totale zichtbare oppervlakte" van de borden 11,90 m² bedraagt, nu de borden feitelijk noch visueel een eenheid vormen; dat voorts, aangezien de vrachtwagen op zich niet als een reclamebord kan worden beschouwd, zijn oppervlakte niet ter zake doet; dat dit overigens ook geldt voor de twee bestelwagens, die met verkiezingsaffiches waren beplakt; dat zij als zodanig niet als een "reclamebord" bedoeld in artikel 7, § 1, 5°, van de wet van 7 juli 1994 te aanzien zijn; dat het onderdeel integraal ongegrond is;

Overwegende dat het vierde middel ongegrond is;

Overwegende, tenslotte, dat een vijfde middel de "onduidelijke herkomst van de middelen" van lijst nr. 11 aanklaagt, doordat "valabele bewijsstukken ontbreken", wat "niet in overeenstemming (is) met de artikels 8, 12 en 23 § 2 van de verkiezingsuitgaven-wet";

Overwegende dat noch de artikelen 8 of 12 van de wet van 7 juli 1994, noch artikel 23, § 2, van de gemeentekieswet voorschrijven dat bij de verklaring van herkomst van de geldmiddelen die de lijst gebruikt heeft voor de verkiezingspropaganda bewijsstukken gevoegd moeten zijn; dat het middel juridische grond mist; dat ook het vijfde en laatste middel verworpen moet worden,

B E S L U I T :

Enig Artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op acht mei 2001, door de XIIe kamer,
die was samengesteld uit :

de HH. D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
J. LUST,	staatsraad,
G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr. S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.